

ZPRAVODAJ

2.

1992

62. JIRÁSKOVA HRONOVA

SOBOTA 1. SRPNA

strípky

Vážení návštěvníci!

Vítáme Vás v Hronově na 62. ročníku divadelního festivalu, Jiráskův Hronov. Jsme Vám vděční za to, že jste opět přišli do našeho města a přejme si upřímně, aby se Vám zde líbilo, abyste v Hronově prožili řadu hezkých letních dnů a shlédli mnoho zdařilých a podnětných divadelních představení.

Naše město se jako řada jiných, potýká s mnohými problémy - zůstalo nám zde mnoho rozestavěného a jsou zařízení i stavby na konci své životnosti, které je nutno rekonstruovat nebo nahradit novými. Snažíme se, alespoň po částech, v rámci daných možností, měnit tvář Hronova k lepšímu a bude nás těšit každá upřímná míněná připomínka z Vaší strany.

Jsme rádi, že jste opět mezi námi a Vás, kteří přicházíte poprvé, určitě získáme i pro návštěvy v příštích letech.

Zdar 62. Jiráskovu Hronovu a na shledanou i na jeho příštích ročnicích.

Ing. Miroslav H o u š t ě k
starosta města

Slavnostní zahájení 62. JH provede náměstek ministra kultury Michal Prokop v sobotu 1. 8. v 15.30 na schodech JD.

Večerní diskuse Klubu mladých divadelníků budou probíhat po posledním shlédnutém představení v prostorách ZŠ na náměstí. Informace podá Jirina Lhotská.

OMLUVA

Jak jste si jistě všimli, páteční 1. číslo Zpravodaje vychází se zpožděním. Může za to především jistá laserová tiskárna, která se pokazila. Zaměstnanci tiskárnských závodů se všem nedočkavým čtenářům omlouvají.

POZOR: Jediný úplně správný a (doufejme) definitivní program 62. Jiráskova Hronova obsahuje 1. číslo Zpravodaje!!!

Tušíte, co by se tak mohlo skrývat pod tajemným názvem

ŠTĚTKAŘENÍ V LOUTKAŘENÍ?

Pokud ano, pak máte pravděpodobně blízko k velké rodině loutkářů okresu Náchod. Toto podivné sousloví v sobě nese chuť k společnému dílu a lásku k Boučkovu loutkovému divadlu v Jaroměřu. Toto „velepůvabné staré divadélko“, založené již v roce 1928, dostalo příčinlivými rukama loutkářů nový kabát. Věřím, že i vás okouzlí fotografie této staré dřevěnice s čerstvě natřenými trámy a ploty, kterou můžete objevit na výstavě loutek v malém sále JD. Není to sálek plný profesionálních výtvarných artefaktů, je naplněn především lidskostí a životaschopností zdejších loutkářů. Toto svědectví činnosti pěti aktivně působících souborů ve zdejší okrese vede k zamyšlení: může vědomí vlastních historických kořenů a inspiračních zdrojů tak silně utvrdit pocit sounáležitosti? Jména souborů, názvy inscenací, typy loutek zjistíte při své návštěvě. Nenechte si však ujít živé loutkové divadlo v sobotu ve 14.00 hodin při vernisáži výstavy nebo v neděli odpoledne v parku - loutkáři si vzali na starost Dětský den.

Film „Šaman“

Pokud jste nestihli včera svého oblíbeného Seana Conneryho ve filmu „Hon na ponorku“, můžete jej vidět dnes, opět jako hlavního hrdinu amerického milostného příběhu s ekologickou tematikou. Jde o pátrání po vzácném léku v amazonské džungli. Film natočil v roce 1992 režisér John McTiernan (tvůrce filmů „Predátor“ nebo „Hon na ponorku“).

-von-

O peníze jde až v první řadě! Pokud vás zajímají, můžete se seznámit s rozpočtem letošního festivalu. Připadá-li vám tato informace strohá, podrobný rozpis jednotlivých položek je k dispozici v redakci Zpravodaje.

Příjmy

1. Dotace ministerstva kultury	168.000,- Kčs
2. Ostatní dotace - sponzoři	37.000,- Kčs
3. Vlastní příjmy - tržba za vstupenky	60.000,- Kčs
- tržba za Zpravodaj	10.000,- Kčs
Příjmy celkem	275.000,- Kčs

Výdaje

1. Účinkující (stravné, nocležné...)	101.200,- Kčs
2. Programy hlavní (provozní náklady, technické služby, autorské poplatky...)	77.100,- Kčs
3. Pracovní kolektivy (cestovné členů org. štábu, občerstvení při spol. jednáních)	3.000,- Kčs
4. Vzdělávací akce (odměny, jízdné...)	19.100,- Kčs
5. Publikace (tisk brožury, Zpravodajů, odměny redaktorů...)	52.700,- Kčs
6. Ocenění (tisk diplomů, pamět. listů...)	2.500,- Kčs
7. Propagace	19.400,- Kčs
Výdaje celkem	275.000,- Kčs

DNES:

- 14.00 Vernisáž výstavy loutek
- 15.00 Pochod hudby ČSL Hradec Králové městem
- 15.30 Oficiální zahájení 62. JH
- 16.00 Promenádní koncert hudby ČSL Hradec Králové
- 16.00 Tisková beseda
- 16.00 „Performance“ Alter. scéna pohyb. div. Praha
- 17.00 „Ještě skleničku?“ DS 111 Čes. Budějovice
- 17.00 „Léčba neklidem“ DS Čmukaři Modříšice
- 19.00 „Performance“ ASDP Praha
- 20.00 „Ještě skleničku?“ DS 111 Čes. Budějovice
- 20.00 „Léčba neklidem“ LS Čmukaři Modříšice
- 21.15 „Šaman“ - film
- 22.00 „Don Quijote de la Ancha“ Div. spol. Brno

Malý sál JD

schody JD
park AJ

klub JD
Sokolovna

JD

Slavie

Sokolovna

JD

Slavie

dvůr ZŠ

park AJ

DON QUIJOTE DE LA ANCHA

Máte rádi Bolka Polívku? S jeho prací se můžete setkat i na letošním festivalu, protože režijně vedl inscenaci Divadla Klauiniky Brno „Don Quijote de la Ancha“. Jde o tzv. „didaktickou klauinadu“ která vychází ze Cervantesovy předlohy a z poznatků J. A. Komenského. Úsilí, velikost i osudu Komenského inscenátoři našli mnoho společného s Cervantesovým hrdinou, přičemž hravost a humorná nadsázka nesnižují, ale naopak podtrhují a zpřístupňují úsilí obou velikánů. Inszenace měla více než 500 repríz - v ČSFR i zahraničí (Španělsko, Švýcarsko, NSR, Rakousko, SSSR). K další repríze můžete přispět i vy dnes ve 22.00 v praku A. J.

-von-

ZÍTRA:

9.00 Diskusní kluby	třídy SOU
13.30 Dětský den	park AJ
17.00 „Lucerna“ DS Boleradice	JD
17.00 „Faux Pas“ DS Excelsior Praha	Slavie
20.00 „Lucerna“ DS Boleradice	JD
20.00 „Faux Pas“ DS Excelsior	Slavie
21.05 „Černí baroni“ - film	dvůr ZŠ

Primátor

PIVOVAR NÁCHOD 1872 1992

KOMEDIE O HVĚZDĚ

Motto: A aj, vyšla hvězda nad východem ze sálu Slavie!

Divadelní soubor A. Jiráka z Úpice sehrál mimo hlavní program (?) úvodní představení letošního JH. Hrál se v sále Slávie, v prostoru variabilním, studiovém, sestaveném z poschodovitých praktikáblů, na které zasedlo početné obecenstvo.

(Studiový prostor je takový prostor, ve kterém mohou herci daleko blíže k divákům. Když se k nim hodně přiblíží, nespádnou do orchestřiště, jak by se dalo čekat, ale naopak, mohou si na ně dokonce sáhnout. Ve studiovém prostoru mohou herci své diváky snadněji osočovat, že dovedli svět do krize, dostanou-li se do ráže, mohou je dokonce zatáhnout hluboko do hry...)

Ve vzduchu bylo cítit slavnostní napětí - vždyť se hrálo letos poprvé! Vzadu v sále byl přítomen rovněž pan požárník, s výrazem neméně vážným, zodpovědným i slavnostním. Dalo se tušit, že v komedii bude použit živý oheň...

Pohlasla světla a nad scénou zůstalo svítit jediné malinké světylko se svislým červeným pruhem. Nebyla to iluze lunny, ani betlémská hvězda, nýbrž požární nouzové znamení. Kdyby začalo hořet, diváci i ostatní lidé by snáze pochopili, kudy utíci ven. Pokud by světlo nesvítilo, mohlo by se lehce přichodit, že lidé v sále nebudou vědět, co dělat. Herci vstoupili na scénou a jali se navazovat kontakt s diváky. Zdravili je slovně i rukama. Představitel anděla zvěstovatele zaujal bojové postavení na štáflích. Kdo se nebál, mohl se lépe soustředit na vzniklou situaci: Kdo jsou ti lidé a co mají na sobě? (Odpověď: herci; kostýmy.) Odkud přicházejí? (Odpověď: z Úpice.) Kam jdou? (Odpověď: do Betléma.) Herci nás nejprve popletli, že budou hrát barokní hru - barokně. Kdo se rychleji rozkoukal zjistil, že barokně (respektive: jako že z jiné doby) nejsou oblečeni všichni. Například anděl (na štáflích) byl pojednán jako „frajér“. Jako z taneční zábavy. Jako italský dovozový zpěvák, jako Rita Pavone, nebo Elton John. Celý v bílém a s westernovými třásněmi. Co to znamenalo? Polemiku? Modernizaci? Schválnost? Čas běžel a do hry vstupovala záplava dalších prostředků: hudba - nejen živá, ale i reprodukováná, živý zpěv, magnetofonový zpěv, zajímavá práce s barevnými přesvity, ale i světelné efekty s blikacími baterkami, zapalovače...

Některé výstupy byly velmi ambiciózně stylizované - téměř jako roková opera. Chór účinkujících v jednu chvíli významně naprahoval střídavě oběma rukama a nahmatával neviditelné věci, nebo siločáry. Na pravoboku klečící herečka téměř navigovala imaginární loď - tak přesný a mechanicky neochvějný byl její pohyb.

V průběhu večera přibyla panu požárníkovi vzadu v sále na hlavě služební čepice (shodou okolností těsně před scénou s rozžatými zapalovači). Před koncem představení přibyl dokonce celý jeden pan požárník navíc (také s čepicí). V sále byli přítomni dva požárníci.

Vzpomeňme si na ty časy, kdy se někteří neposední jednotlivci rozhodli, že ke stávajícímu výkladu a prezentaci evangelii (asi) přidají, neboť jim tam (asi) něco chybělo. Těžko se (něco) soustředovali na ta vznešená a stále stejná slova, hráli si s rukama, tukali nervózně do kostelních lavic a toužili po názorných ukázkách příběhů z Bible. Těžko své počínání zamýšleli jako pohrdání nebo výsměch svatým svědectvím. NAOPAK. Chtěli je lépe chápat a být jim víc věrní, a proto (asi) vynalezli divadlo. Hru. Hu hu. Úpíctí divadelníci se daleko víc než na hravé zprostředkování příběhu zaměřili na hravé zprostředkování hravého zprostředkování a v přehršlích toho všeho (možná) na chvíli trochu zabloudili... Nevadí. Diváci i páni požárníci odměnili jejich práci nadšeným potleskem!

Petr Lébl

V poslední době se setkávám s touhou a potřebou mnoha lidí probouzet v sobě více či méně dřímavý prvky lidství, tedy jakousi touhu po lásce a dobru. Snad je to tím, že si občas uvědomujeme, že pouze pragmatický vztah ke světu asi není to jediné, co by nám mělo dávat smysl našeho pobytu zde. Jako pracovnice profesionálního divadla zaznamenávám větší frekvenci pohádek a příběhů, které se

snáží probudit právě ty hodnoty, po kterých toužíme. S maximem dobra a lásky je pro ateisty i věřící spojena postava Krista. Jeho láska a starost o druhé je nedostizný ideál, ke kterému se můžeme pouze přiblížit nebo se od něj vzdálit. Hledáme-li pozitivní hodnoty, neměli bychom je chtít konzervovat v neměnnosti, ale měli bychom si zvykat na jejich proměnlivost. Příběh Kristova narození v úpické inscenaci je pro mne zajímavý právě v proměnlivosti vztahů postav k zařizovanému tématu (např. vztah Marie a Josefa k početí). Je-li v nás láska a dobro, musíme se vyrovnat s tím, že touž měrou je v nás zastoupeno zlo. Ale záleží pouze na nás čemu v sobě uvěříme. Inscenace „Komédie o hvězdě“ měla mnoho chyb a některá místa byla pro mne nejasná. Ale považuji za pozitivní, že právě jí Hronov začínal. Připomněla evropskou myšlenkovou tradici, které ná (rozdíl od východních zemí) je vlastní zpochybnování hodnot, protože pouze ono vede k vývoji, a může v nás probouzet to, co dlouho dřímalo.

Zora Vondráčková

PROČ?

Těch otázek uvozených slůvkem PROČ mi vířilo hlavou v průběhu představení přímo dotěrně hejno. A nemám na mysli pouze problémy na poli divadelním, např. proč tak svérázná interpretace archanděla Gabriela, proč neustálé přelévání žánrů, proč odbíhání od toku vyprávění nejrůznějšími „vypávkami“ - být láskovně eroticky laděnými. Proč posun od inspirace lidového epického divadla až k perziřázi či karikatuře? Nadhled a láskyplný humor těchto barokních her snad vznikl v pábení, naivtě či upřímném patosu souseda z vedlejší chalupy v roli sv. Josefa, ale ne v ironizaci obsahu příběhu zvláště pro dobu baroka (a ne jenom tuto) tak zásadního.

Nejvíce mě asi zabolalo to lidské PROČ? Pro koho tento kus byl hrán? Lidé, kteří ve svém nitru zažili zrození Hvězdy nemají potřebu tohoto apokryfního vyprávění, ale svéráznému pokusu odpustit; lidé hledající asi nebudou uspokojeni laciností a jednostranností interpretace. Vánoční mysterium doby adventní - doby stmívání a přece naděje a očekávání - nelze vymezit ani v čase, v prostoru či ve vlastním výkladu. Honí se mi hlavou slova prof. Machovce: „20. století propadlo úplně jednostrannému a mylnému názoru, že jde o to, CO se říká. Ve skutečnosti patrně mnohem více záleží, KDO něco říká, zejména je-li harmonie mezi zralými slovy a zralým člověkem“. Nechci soudit, pouze se ptám PROČ?

Lenka Preňková

Vzhledem k častým požadavkům po pochvalné kritice požádala redakce o spolupráci známého anglického lidumila Dr. Henryho Jekylla. Ten naši žádost přijal s jedinou výminkou: Je zvyklý na týmovou spolupráci s jistým panem Edwardem Hydem. Těšíme se na jejich recenze, které jistě obohatí škálu pohledů na hronovské inscenace. Prvz z nich nám poskytl již dnes:

Milý pane Hyde,

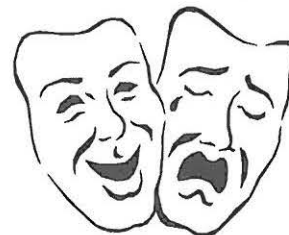
Dnes večer jsem viděl pozoruhodnou inscenaci. Ochotníci z malého českého městečka Úpice sehráli hru jim blízkou, neboť svým původem lidovou, a i díky tomu zůstali sami sebou. Ve stylu naivní grotesky, hravou formou a se spoustou nových nápadů divadelních hledali vztah k základním hodnotám našeho kulturního okruhu křesťanského, k hodnotám pohybujičím se v magnetickém poli sil andělských a dábelkých.

Váš H. J.

Doktore,

Já tam byl taky. Jděte k šípku! Syžet je lidový, naivně znakový, svou podstatou epický. Ale inscenace je arteficiální s těmi svými barevnými světly, prožívaným utrpením Panny Marie, ženy, již berou dítě a tlčených vesničanu. Jejich průvod zase pro změnu je silně stylizovaný a znakový. Mají tu živý zpěv lidových písní a k tomu nejen reprodukovánou hudbu, ale i elektrofonické „kosmické“ zvuky. Styl, to je přesně to, co mi tu chybí! A tak nakonec nevím: je to měšťanské drama nebo lidová či sousedská hra? A co se těch hodnot týče: co vám o nich řekli? Jaký přístup k látce i tématům té hry zaujali? Ze vtáhli mýtus do postele? Tak co chtějí: parodii nebo apel na lidství? Ale ta erotika - musím přiznat - to jsem si šmáknul.

Hyde

OSOBNOSTI

JIŘINA LHOTSKÁ

Na letošním JH „maticka třídní“ Klubu mladých divadelníků.

Nepochází ze starého divadelního rodu, dokonce ji ani v dětství do divadla nevodili. V letech svého hledání a nalézání (sebe, světa, cest...), narazila na jedno pražské amatérské divadlo (vedené Jiřím Benešem). Vrátka do světa divadla se magicky otevřela. Vystudovala na pražské DAMU obor dramaturgie u prof. Vostřého, pár let potom pracovala v kulturním domě ve své profesi dramaturga. K povolání pedagoga na LŠU (nynější ZUŠ) v oboru dramatické výchovy, jak sama říká, ji přivedl život, vlastní děti, nespokojenost s výchovnými stereotypy. Tedy nejenom výchova k divadlu, ale především divadlem. Postupy divadla autorského, hledajícího a otevřeného jako cesta dětí do světa, k lidem a především k sobě samému. Nyní se Jiřina vrací zpět na DAMU, aby pomohla odstartovat nově zřízenou katedru DV. Ovšem novou práci na VŠ si nedokáže představit bez inspirativního světa dětí. V hlavě koluje plán zříditi při katedře Dětské studio. To aby ty kořeny nebyly odtřeny od hladících větví. La.

MILAN SCHEJBAL

Když Milan Schejbal na základní škole hrál v Poláčkově „Bylo nás pět“, jež s dětmi inscenovala jedina z osvěcovaných učitelek, asi ho nenapadlo, že by se divadlo mohlo v daleké budoucnosti stát jeho povoláním. Ale, jak sám vzpomíná, tento zážitek mu otevřel zajímavý pohled na svět a ovlivnil tak jeho další vývoj. Gymnasiální roky, zájem o nahořklou skutečnost a moderní literaturu spolu s přitažlivostí divadla vedly k vytvoření studentského divadla a Milan dramatoval a inscenoval Camuse, Leacocka... Divadlo Dvacetník, seskupení lidí různých vysokých škol - to byl základ budoucího Anebidivadla. Formovalo se během Milanova studia na Filosofické fakultě - obor čeština - angličtina. V tomto amatérském divadle Milan hraje, režuruje, upravuje, dramatozuje... Za několik let se stal dramaturgem, později šéfem Žižkovského divadla a dálekově vystudoval DAMU - obor režie. Nejrůznější inscenuje trpké komedie, protože, jak říká „smějeme se, abychom neplakali“. A smát se - umožňuje divákům v Mostě, Příbrami, v nové sezóně v Hradci Králové a Ústí nad Labem. -von-

**Dvacetikoruna našich dědů a otců
postavila Jiráskovo divadlo v Hronově -
Vašich dvacet korun zachová
divadlo pro naše vnuky.**

(Sbírka na záchranu jeviště Jiráskova divadla v Hronově.)

28. září 1930 se poprvé otevřela opona nového, leskem zářícího, Jiráskova divadla v Hronově. Užaslí diváci hleděli okouzleně na pohybující se oblaka, lesk jezírka na prvním představení Jiráskovy Lucerny.

Divadlo postavené z výnosu celostátní sbírky bylo vybaveno soudobou špičkovou jevištní technikou a jeho ušlechtilá architektura je moderní a kvalitní i dnes.

Po 62 let se pak každý srpen scházejí amatérští divadelníci v tomto divadle, aby zde na festivalu „Jiráskův Hronov“ předvedli a konfrontovali výsledky své činnosti. Tento nejstarší evropský divadelní festival je zapsán v mezinárodním kalendáři přehlídek a stal se pojmem v celé Evropě. Tato dosud nikdy nepřerušená tradice (s výjimkou tří let ve druhé světové válce) je nyní **o h r o ž e n a**.

Jevištní zařízení divadla, ve své době prvotřídní, zastaralo, nebylo udržováno na úrovni doby a nyní jsou jeho části spíše muzeální a jeho valná část nevyhovuje požadavkům bezpečnosti. Z výsledků provedených revizí vyplynul krutý verdikt: **jeviště Jiráskova divadla není schopné bezpečného provozu a musí být ihned po 62. Jiráskově Hronovu, tj. v srpnu 1992, uzavřeno!**

Rekonstrukce jeviště si vyžádá, dle nabídky odborného závodu, náklad ve výši 4 miliónů korun. Nepodaří-li se tyto prostředky zajistit, je budoucnost dvašedesátileté tradice ohrožena a jeviště proslulého hronovského divadla zůstane beze světla i bez zvuku slepé a němé.

Obracíme se proto na všechny občany a přátele divadla s prosbou o pomoc. Stačí Vaše dvacetikoruna a bude-li Vás **200.000** je Jiráskovo divadlo zachráněno. Samozřejmě, přispějete-li více, bude sbírka uzavřena dříve a Vaší zásluhou proběhne rekonstrukce tak, aby se 63. Jiráskův Hronov v srpnu 1993 konal na novém, současnou technikou vybaveném jevišti.

svůj příspěvek pro Jiráskovo divadlo můžete složit u přepážky kterékoliv pobočky Komerční banky nebo zaslat složenkou na číslo konta: 333 23-551

Naši dědové dokázali divadlo postavit - dokážeme ho my zachránit?

Upřímně Vám za pomoc děkuje

DĚTSKÉ DIVADELNÍ LÉTO

Pro děti zasažené divadlem, jakož i pro jejich pedagogy, se pořádají dvě přehlídky: národní přehlídka dětských recitátorů a recitačních kolektivů a divadelní léto.

Bývaly doby, kdy (tehdy ještě) Kaplické divadelní léto bylo nejen jednou z nejinspiračnějších přehlídek co do programu inscenací, ale i jednou z nejotevřenějších a nehlubších přehlídek co do rozborových diskusí a seminářů. O problémech se tu diskutovalo s nebyvalou otevřeností a kritičností, což hnalo obor kupředu, i když, samozřejmě, těm, kdo přinášejí kuži na trh, nemusí být v daném okamžiku nejpříjemnější. Otevřenost a komunikativnost byly vedle vysoké úrovně typickými znaky KDL. Dětské divadlo v osobách Milady Mašatové, Jindry Delongové, Hany Budínské, manželů Bláhových či Mirka Slavíka otvíralo otázky a přinášelo impulsy, objevené i pro jakýkoli jiný divadelní obor. Bylo to divadlo moderní, živé, akční, objevující nové možnosti dosud nekodifikovaných postupů. Věčně živý spor mezi inscenací jako cílem divadelním a dítětem jako cílem „výchovným“ postavil na novou rovinu základní otázku moderního divadla: místo a vztah člověka divadelní artefakt tvořícího a artefaktu samého, tedy otázku osobnostního herectví a autorského divadla. To vše byla nepochybná zásluha Evy Machkové a kruhu lidí kolem ní.

Od oněch dob se mnohé změnilo: dětské divadelní léto se přestěhovalo z Kaplice do Prachatic, došlo k revoluci a přehlídku už nezahajuje soudružka z krajského výboru držící úpěnlivě bílou kabelku. Po dvouročních rozpacích, kdy nebylo tak docela jasné, nakolik má jít na divadelním létě vlastně o divadlo a s tím také nejen jak, ale proč vůbec diskutovat, snad nyní začíná krystalizovat orientace DDL na divadlo, zatímco „recitační“ přehlídka má být zaměřena spíše na školu. Sama dramatická výchova a dětské divadlo jako by se zakopávalo v dobytých pozicích: mnohé poznané se kodifikovalo, usouvztažnilo, vytvořilo systém a metodu, kterou je možno vyučovat - a tím přestalo být produktivním v uměleckém vývoji. Bude asi nutné zasunout do zadních sfér mozkových zvěnělé pravdy a vydat se za jurodivými proroky do nového neznáma, kde se skrývá bludička živého procesu hledání, živého umění.

Dětské divadelní léto je národní přehlídka dětských divadelních a loutkářských souborů se semináři tvořivé dramatiky.

Koná se každoročně ve třetím týdnu června od pátku do pátku.

Od 8.30 do 12.30 probíhají praktické semináře, jichž bývá šest. Přihlásit se na ně lze do půlky dubna v Centru pro dětské aktivity ARTAMA, Sněmovní 7, 118 22 Praha 1. Seminaristé neplatí žádný účastnický poplatek, je jim hrazeno vstupné, ubytování, stravné, zpravodaj a náklady na kurs.

Od 14.00 se hrají průměrně dvě představení dětských

divadel, vybraných krajovými přehlídkami, které se konají v průběhu března až začátkem dubna.

Po představeních je diskuse seminaristů.

Večer se konává inspirativní představení.

Každý den vychází jeden Sešit sedmi prachatických dní - místní zpravodaj za 2,- Kčs.

21. Dětské divadelní léto bylo ročníkem základních uměleckých škol, které přinesly devět z dvanácti inscenací. Program: Recitační studio Sobotka: Ilja Hurník, Šárka Štembergová - **Divné jméno**

LDO ZUŠ Na Střežině Hradec Králové: Jan Werich, Ema Zámečnicková - **Lakomá Barka** (bude na JH)

LDO ZUŠ Mladá Boleslav: Josef Lada, Libuše Hanibalová - **O kocourovi Mikešovi**

INDIVIDUÁLNÍ VÝSTUPY: LDO ZUŠ Praha 10: Věra Dřevíková, Hynek Dřížhal - **Molitanoviny, Horolezec** (mělo být na JH), LDO 3. ZUŠ Vejprnická Plzeň: A. de Saint-Exupéry, D. Jandová - **Malý princ**, D. Radović, J. Oudes - **O šedých a bílých myších**, J. Havel, D. Jandová - **Chodící jitřnice**, II. Doskočilová, D. Jandová - **Veverka a oříšek**, I. Hurník, D. Jandová - **O smutném kominíkově**, O. Sirovátko, D. Jandová - **Sněhulák zdlouhéhvile**

DDS Větrník ZŠ Smolkova Praha: Alexandr Sergejevič Puškin, Jana Zvolánková - **Pohádka o caru Saltánovi** Lentilky při ZUŠ Vsetín: Soňa Pavelková, Milena Lukešová - **Škola, ach jó, škola...**

DDS Fanfularci LDO ZUŠ Nové Město nad Metují: Karel Čapek a kolektiv souboru - **O začarovaném tulákově**

DDS ZKUŠ Rožnov pod Radhoštěm: Jaroslav Bařinka, Aloisie Němcová - **Pohádka z pouti**

DDS Pirko ODD II.D DDM Brno: Ludvík Aškenazy, Dana Svozilová - **Na jednom stromě**

LDO ZUŠ Přísek: Milena Lukešová, Marie Husinecká - **Jak si muchomůrka zelená hledala ženicha**

Divadlo Hudradlo Zlív: úprava Mirek Slavík - **Indické pohádky** (bude na JII)

Divadlo Ťapka Znojmo: **Vivat Comenius** Theaterkiste Siegen, SRN: **Gilgameš, král, který nechtěl zemřít.**

Diskuse se tentokrát odehrávaly ve třech skupinách podle pokročilosti - vedli je Soňa Pavelková, Irina Ulrychová a Luděk Richter. Po nich následovalo společné rokování, jehož obsah se po bolestném hledání ustálil na informaci z jednotlivých diskusních klubů a informaci o vzájemném pohledu dětí z hrajících souborů na představení druhých souborů.

Semináře: Dramatická hra na základní škole (Irena Konývková)

Příběh a dramatická hra (Jonathan Neelands)

Hudba v inscenaci dětského souboru (Karel Šefrna)

Směřování k metafoře (Milada Mašatová)

Metodická práce s dětským souborem - třída pro pokročilé začátečníky (Iřana CISOVSKÁ)

Autorsko-dramatizátorský seminář (Zdena Josková).

Luděk Richter

V Hronově hořel oheň přátelství

Těsně po skončení prvního letošního hronovského představení - z iniciativy Klubu přátel Jiráskova Hronova - konal se slavnostní průvod městem Hronovem, který doprovodil mnohočlenný dechový orchestr v překrásných hornických uniformách. V čele průvodu kráčeli úpičtí divadelníci, kteří nesli zapálené naftové ohňové louče. Protiohňovou bezpečnost zajišťovali dva požárníci, nenápadně krácející podél první řady průvodu. Dopravní bezpečnost ochraňovali čtyři policisté - dva v černých uniformách, dva v zelených (s plácačkami). Hudba zvesela vyhrávala a mnozí postávající se bez dlouhého rozmyšlení připojili ke krácejícím. Průvod hrde prošel náměstím a zamířil k sadům Mistra Aloise Jiráska. Zde, v přírodním amfiteátru tábor lidu vyslechl verše J. Hory v podání hronovského herce Karla Novotného a neformální projev pana starosty ing. Miroslava Houštěka. Poté ohňonoši společnými silami zažehli připravenou vatru. Oheň přátelství zapálil vysoko přes dva metry. Hudba zahrála ještě mnoho melodií a odpochovala zpátky do města. Oheň opatrovali páni požárníci pomocí lopaty a hrábí ještě dlouho potom, co sady zůstaly dočista liduprázdne.

-BL-

VÝSTAVA NEBUDE!

Herečka Jita Řihová-Kováčová poslala organizačnímu štábu 62. JH fax s tímto textem:

Na cestě z dovolené v Turecku jsem byla přepadena Turky, kteří mi roztrhali pojízdnou výstavu kostýmů. Já sama jsem v pořádku. Manžel a dítě taky. Do Hronova přijedu, ale bez kostýmů.

-BL-

Vydává organizační štáb

62. Jiráskova Hronova

Šéfredaktor:

Luděk Richter

Redaktoři:

Lenka Preňková

Zora Vondráčková

Petr Lébl

Pavel Němeček

Technický redaktor: Marek Zhibo

Tisk: Grafické závody Hronov, s. r. o.

Cena: 2 Kčs

VELKÝ VÝBĚR OBUVI

VERA obuv

NA NÁMĚSTÍ

